

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 44.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

Ἐπὶ τῶν οικονομικῶν.

Αἱ ἐφημερίδες ἀναγγέλλουσιν ἐν συναυλίᾳ ἀρμό-
νικῇ ὅτι αἱ ἐκ τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους εἰσπρά-
ξεις τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ προηγούμενου μηνὸς
ὕπολειπονται τῶν εἰσπράξεων τῶν ἀντιστοίχων
μηνῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους, κακὰ ἐκ τούτων
προοικιζόμεναι περὶ τῶν τελικῶν ἀποτελεσμάτων
τοῦ οικονομικοῦ συστήματος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ
κ. Τρικούπη.

Τὸ γεγονός εἶναι ἀναμφισβήτητον αὐτὸ δὲ
καθ' ἑαυτὸ σημαντικὸν ἐννοίας δι' ὃ εὐλόγως τα-
λανίζουσιν αὐτὸ καὶ τὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν
τῇ δημοσίᾳ ὄργανα καὶ τῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἑ-
καστον κατὰ τὰς βλέψεις καὶ τὰς ἰδέας τῆς πολι-
τικῆς μερίδος εἰς ἣν ἀνήκει καὶ ἣν ὑπηρετεῖ.

Πανιαχοῦ καὶ πάντοτε τὸ οικονομικὸν ζήτημα
ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον τῆς μερίμνης καὶ τῆς ἐ-
γνασχαλίσεως τοῦ δημοσίου τύπου καὶ τοῦ κοινῶν
ἐν γένει διὰ τὴν σπουδαιότητα αὐτοῦ καὶ τὰ ἀ-
ποτελέσματα ἐν Ἑλλάδι δὲ μάλιστα καὶ σήμερον
παρὰ πᾶσαν ἄλλην χώραν καὶ ἐποχὴν τὸ ζήτημα
τούτο ἀποτελεῖ ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου, καὶ συ-
νεπὼς περὶ αὐτοῦ δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ ἀντιφω-
νία ἢ ἀντιδράσις, ἐμπνεομένη μάλιστα ἐκ τοῦ πο-
λιτικοῦ τῶν κομμάτων ἀνταγωνισμοῦ. Βίς ὅλα τὰ
κράτη, ἀπὸ τὰ συνταγματικῶς ἢ δημοκρατικῶς
κυβερνώμενα μέχρι τῶν ἀπολυταρχικῶν, ὑπάρχουσι
ζητήματα ἐν οἷς δὲν ὑπάρχει ἀνταγωνισμὸς, ἐν οἷς
δὲν ὑπάρχει διάφορος γνώμη μεταξὺ τῶν διαφό-
ρων πολιτικῶν μερίδων τὰ ζητήματα ταῦτα διὰ
τὴν σπουδαιότητα αὐτῶν καὶ τὰ ἀποτελέσματα
ἐξαιροῦνται τοῦ κύκλου τοῦ πολιτικοῦ ἀνταγωνι-
σμοῦ, ἡ πορεία καὶ ἡ ἀνέλιξις αὐτῶν οὔτε τροπο-
ποιεῖται οὔτε μεταβάλλεται ἐκ τῆς διαδοχῆς τῶν
κυβερνήσεων καὶ πάντες κρίνουσιν αὐτὰ πρὸς ἓνα
σκοπὸν, τὴν ὀρθὴν αὐτῶν ἐπιλύσιν· ποῦ μὲν τὴν
θέσιν τῶν ζητημάτων τούτων κατέχει ἡ ἐξωτε-
ρικὴ πολιτικὴ, ὡς ἐν Ἀγγλίᾳ, ποῦ τὸ στρατιω-
τικὸν ζήτημα, ὡς ἐν Γαλλίᾳ, ποῦ τὸ τῆς ἀποικια-
κῆς πολιτικῆς κ. τ. λ. Παρ' ἡμῖν τὴν θέσιν
τῶν τοιούτων ζητημάτων εὐλόγως ἔδει νὰ κατέ-
χη τὸ οικονομικὸν ζήτημα τοῦ Κράτους καὶ περὶ
αὐτοῦ οὔτε ἀμφισβήτησις οὔτε ἀντίδρασις ἔπρεπε
νὰ ὑπάρχῃ, οὔτε νὰ χρησιμεύῃ ὡς ὄπλον εἰς τὴν
πολιτικὴν τῶν κομμάτων πάλην ἢ τὸν πολιτικὸν
αὐτῶν ἀνταγωνισμὸν. Ἐπρεπε τὸ οικονομικὸν ζή-
τημα ν' ἀποτελῇ, ὡς εἶπεν, τὴν μεγίστην
ἐξέτασιν τῶν ἡμερῶν ἡμῶν διατὶ τοῦτο φρονού-
μεν ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰπωμεν ἡμεῖς.

Ἐντούτοις παρ' ἡμῖν τὸ ζήτημα τοῦτο, μ' ὄλην
αὐτοῦ τὴν σπουδαιότητα καὶ ὀξύτητα, δὲν ἐκφεύ-
γει τοῦ κύκλου τῶν κοινῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων,
οὔτε κρίνεται ἀλλοίως ὑπὸ τῶν πολιτικῶν μερί-
δων διὰ τούτο βλέπομεν ὅτι ἐν τῷ ζήτηματι τούτῳ
ὄχι μόνον αἱ κατὰ θεωρίαν ἀρχαὶ ἀμφισβητοῦνται
καὶ ἀποκρούονται τὰ ἐξ αὐτῶν πορίσματα, ἀλλὰ
καὶ αὐτοὶ οἱ ἀριθμοὶ γάνουσι τὴν μαθηματικὴν
αὐτῶν δυνάμιν ἐν τῇ δημοσίᾳ συζητήσει τοῦ οἰ-
κονομικοῦ συστήματος καὶ αὐταὶ αἱ τέσσαρες πρά-
ξεις τῆς ἀριθμητικῆς ἀντίθετα δίδουσι ἐξαγόμενα
εἰς χεῖρας τῶν ἀντιθέτων πολιτικῶν μερίδων.

Τούτου ἐνεκεν δυσχερὲς, ἀν μὴ ἀδύνατον, εἶναι
τῷ ἐνδιαφερομένῳ κοινῷ νὰ κρίνῃ ἐν τῷ συνόλῳ
αὐτοῦ τὸ οικονομικὸν σύστημα τῆς κυβερνήσεως
καὶ νὰ μορφώσῃ γνώμην τινὰ περὶ αὐτοῦ ἀσφαλῆ.
Εἶναι οὐκ ἄρα, τῇ ἀληθείᾳ, ἡ θέσις τοῦ ἑλληνικοῦ
κοινῶν ἀπέναντι τῆς ἀμφισβήτησεως ταύτης, διότι
αὕτη στρέφεται ἐπὶ ἀντικείμενον οὐσιωδιστάτου
καὶ μεγίστην ἀσκούντος ἐπιρροὴν ἐπὶ τὴν τύ-
χην τοῦ κράτους καὶ τοῦ ἀτόμου.

Τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν ἐκ τῆς Κυβερνήσεως καὶ
τῶν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὄργανων αὐτῆς εὐαγγελί-
ζεται τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ οικονομικοῦ συ-
στήματος αὐτῆς μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς εἰς τὰς χεῖρας
καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ποικίλων οικονομικῶν
συνδυασμῶν τῶν τιθεμένων εἰς ἐνέργειαν ἀφ' ἑ-
τέρου ἢ ἀντιπολιτεύσεως καὶ τὰ ἐν τῇ δημοσίᾳ
ὄργανα αὐτῆς μετὰ τινος χαίροκακίας ἀποδεικνύ-
ουσι, μετὰ τοὺς αὐτοὺς ἀριθμοὺς εἰς τὰς χεῖρας καὶ
τὸν ταλανισμὸν τῶν ἰδίων οικονομικῶν συνδυα-
σμῶν, ὅτι τὸ οικονομικὸν τῆς Κυβερνήσεως σύ-
στημα ἀπέτυχε καθ' ὅλοκληρίαν καὶ ἄγει τὸ
κράτος εἰς τὴν χρεωκοπίαν καὶ τὰ ἄτομα εἰς τὴν
πενίαν.

Ἐπὶ τοιαύτην ἀμφισβήτησιν τὸ κοινὸν βεβαίως
δὲν δύναται νὰ σχηματίσῃ ἀσφαλῆ ἰδέαν περὶ
τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς οικονομικῆς πολιτικῆς
τῆς Κυβερνήσεως, οὔδὲ νὰ μορφωθῇ εἰς ἀδύνατον
κοινὴν τινὴν γνώμην παρ' ἡμῖν περὶ αὐτοῦ διὰ τούτο
ἕκαστος ἀσπάζεται τὴν περὶ τοῦ οικονομικοῦ συ-
στήματος τῆς Κυβερνήσεως γνώμην τῆς πολιτι-
κῆς μερίδος εἰς ἣν ἀνήκει, ὡς προχειροτέραν καὶ
ἀνταποκρινόμενὴν πληρέστερον εἰς τὰς πολιτικὰς
αὐτοῦ δοξασίας. Οὕτω πάντες οἱ φίλοι τῆς Κυβερ-
νήσεως πιστεύουσι τὰς ἐπιγγελίας αὐτῆς, τούναν-
τίον δὲ πάντες οἱ ἀντιτιθέμενοι αὐτῇ ἀναμένουσι
ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν τὴν οικονομικὴν κατα-
στροφὴν. Τὴν γνώμην καὶ τὰς πεποιθήσεις οὔτε
τῶν μὲν οὔτε τῶν δὲ ἐναπομένεται ἡμῖν νὰ διερ-
μηνώσωμεν ἐν τῇ δημοσίᾳ τοῦτο ἀνήκει εἰς
ἄλλους προσκειμένους τῇ Κυβερνήσει ἢ τῇ ἀντι-
πολιτεύσει.

Ἄλλὰ πλὴν τῶν ἐντροφόντων ἤδη εἰς τοὺς λει-
μῶνας τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ, βλέπόντων
δὲ τὰ πάντα ῥόδινα, καὶ τῶν εἰς αὐτοὺς ἀποβλε-
πόντων μετὰ πόθου, ὑπάρχει καὶ ἕτερον μέρος τοῦ
κράτους, ἡ ἐργαζομένη καὶ φορολογουμένη, ἡ συ-
νεισφέρουσα εἰς τὰ βάρη τῆς πελιτείας καὶ ὑφι-
σταμένη τὰ καλὰ ἢ τὰ κακὰ τῆς διοικήσεως,
ἣτις δυσπιστοῦσα καὶ πρὸς τῆς κυβερνήσεως τὰς
ἐπιγγελίας καὶ πρὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὰς
ἱεραϊάδας, ζητεῖ τὴν λύσιν τοῦ μεγάλου προβλή-
ματος, οὐχὶ ἐντὸς τῶν κρίσεων τῶν πολιτικῶν
μερίδων, ἀλλ' ἐντὸς τῶν πραγμάτων καὶ τῆς καθ'
ἡμέραν πείρας· τούτων τὴν γνώμην καὶ τὰς πε-
ποιθήσεις διερμηνέωμεν ἡμεῖς ἐν τῇ δημοσίᾳ,
νομίζομεν δ' ὅτι δὲν εἶναι μάταιον ἐὰν ἀκουσθῶσι
καὶ συζητηθῶσι καὶ αὐταί.

Ἡ μερὶς αὕτη τοῦ φορολογουμένου κοινῶν κρί-
νει τὸ οικονομικὸν σύστημα τῆς Κυβερνήσεως ἐκ
πολλῶν, ἰδίᾳ ὅμως ἐκ τοῦ βάρους αὐτοῦ καὶ τῶν
ἀποτελεσμάτων του. Καὶ τὸ μὲν βᾶρος τῶν φόρων
αἰσθάνεται ὑπερβολικῶς πιέζον τὰς οικονομικὰς

αὐτῆς δυνάμεις, τὰ δ' ἀποτελέσματα αὐτοῦ κρί-
νει ὡς δυσανάλογα πρὸς τὰς θυσίας ἃς ὑφίσταται.
Ὅτι τὸ βᾶρος τῶν φόρων πιέζει ὑπερβολικῶς τὰς
οικονομικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου διαβλέπει ἐν πολ-
λοῖς, ἰδίᾳ ὅμως ἐν τῇ μειώσει τῶν τελωνιακῶν
εἰσπράξεων· διότι ἡ μείωσις αὕτη ἀναμφισβητή-
τως προδίδει πενίαν τοῦ λαοῦ καὶ ὑποβολὴν αὐ-
τοῦ εἰς στερήσεις ἀναγομένας εἰς τὴν κατάργησιν
βιωτικῶν τινῶν ἀπολαύσεων. Ἡ εἰσαγωγὴ ὀλι-
γωτέρων ἐμπορευμάτων ἢ εὐτελεστέων, ἐξ ἐκεῖ-
νων ἅτινα δὲν παράγονται ἐν τῷ τόπῳ, οὔδὲν
ἄλλο σημαίνει ἢ ὅτι τὸ φορολογούμενον κοινὸν ὑ-
ποβάλλεται ὁσμέραι πλειότερον εἰς στερήσεις
ἐνεκα τῆς ἀκρίβειας τῶν ἀναγκαίων αὐτῷ εἰδῶν.
Οἱ ἔμποροι τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου περιορίζουσι
τὰς προμηθείας των, διότι ἡ πελαγία αὐτῶν δὲν
δύναται ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν τιμὴν τῶν ἐμπο-
ρευμάτων, ἢν κατέστησε σχεδὸν ὀφρῆτον ἡ βα-
ρύνουσα ἐπ' αὐτῶν ὑπερβάλλουσα φορολογία· οἱ
κογένεια εὐποροῦσαι εἰσέει ἀποκόπτουσι ὁσμέ-
ραι πλειότερον ἔξισ τινὰς εὐζωίας κεκτημένας
ἤδη, διότι τὸ μικρὸν πλεῖσσευμα ὅπερ εἶχον ἐκ
τῆς σχετικῆς εὐπορίας των ἀπορροφᾶται καθ' ἑ-
κάστην ἐκ τῆς ὑπερέτρου φορολογίας. Γνωρίζο-
μεν οἰκογενειάρχας πτωχοτέρους οἵτινες διὰ τὴν
ἀπότισιν τοῦ φόρου ἰσοδομῶν ἢ ἐπιτηδεύματος
τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐπώλησαν εὐτελῆ τινὰ
κοσμήματα τῶν συζύγων των, μάρτυρα ἀρχαιότε-
ρας εὐπορίας. Πάντα ταῦτα μαρτυροῦσιν ὑπερβο-
λικὴν ἐπιβάρυνσιν τῶν φόρων ἐπὶ τῶν οικονομι-
κῶν δυνάμεων τοῦ τόπου καὶ οἱ ἀνούμενοι τοῦτο
ἀρνοῦνται ἀναμφισβήτητον καὶ ἐξόρθαλλον ἀλή-
θειαν.

Ἄλλὰ μὴ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ οικονομικοῦ
συστήματος τῆς Κυβερνήσεως εἶναι πλειότερον ἐν-
θαρρυντικά· οὔδὲ περὶ τούτου δυστυχῶς δύναται
νὰ ἦνε πεπεισμένον τὸ φορολογούμενον κοινόν. Διὰ
τῆς βαρείας ταύτης φορολογίας δὲν ἐνισχύεται ἡ
ἐθνικὴ δραστηριότης, δὲν μειοῦται τὸ δημόσιον
χρὸς τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἐκπληροῦνται αἱ νόμιμοι
ὑποχρεώσεις τῆς, διότι βλέπομεν αὐτὰς ἐκπληρου-
μένας τακτικῶς διαδανείων· αὐτὴ δὲ νὰ ἐνθαρρύνῃ-
ται ἡ ἀτομικὴ δραστηριότης, αὕτη ἀνακόπτεται
εἰς ἕκαστον βῆμα διὰ φραγμῶν δυσυπερβλήτων.
Ἐντούτοις τὰ ἐναντίᾳ ἀποτελέσματα ἀνέμενον τὸ
φορολογούμενον κοινόν ἐκ τῆς βαρείας φορολογίας
τῶν τελευταίων ἐτῶν.

Τὸ κοινὸν ἀναζητοῦν ἐπιμόνως τὰ αἷτια τῶν
ἀντιστρόφων ἀποτελεσμάτων τοῦ φορολογικοῦ συ-
στήματος τῆς κυβερνήσεως ἀνευρίσκει αὐτὰ εἰς
τὴν σπάταλον διαχείρισιν καὶ εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν
ἔργων δυσανάλογων πρὸς τὰς οικονομικὰς δυνά-
μεις τοῦ τόπου. Ἄνευ ἀνάγκης ἡ Κυβέρνησις ἐ-
πολλαπλασίασε τὰς ἀνάγκας τῆς δημοσίας ὑπη-
ρεσίας, κατέστησε τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην πολυτε-
λεστέραν, ἐδημιούργησε δ' εἰς αὐτὴν δαπάνας ση-
μαντικάς. Ἡ στρατιωτικὴ ὀργάνωσις τοῦ Κρά-
τους ἀπορροφᾷ σημαντικὸν μέρος τοῦ δημοσίου
προϋπολογισμοῦ, χωρὶς ν' ἀποφέρῃ ἀνάλογα ἀπο-
τελέσματα, ἢ δὲ κατάρτισιν ναυτικῶν δυνάμε-
ων ἐντείνει τὴν σχετικὴν δαπάνην εἰς σημεῖον τρα-
μακτικῶν διὰ τὴν οικονομικὴν θέσιν τοῦ τόπου.

Είπομεν ότι πλὴν τῆς σπατάλου διαχειρίσεως τοῦ δημοσίου χρήματος καὶ τῆς ἐπιχειρήσεως ἔργων δυσαναλόγων πρὸς τὰς οικονομικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου ἀποτελεῖ τὴν δευτέραν αἰτίαν τῶν ἀντιστροφῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ οικονομικοῦ συστήματος τῆς Κυβερνήσεως. Τὰ σιδηροδρομικὰ ἔργα ἀπορροφῶσι μὲγα μέρος τοῦ ἔθνικοῦ πλούτου, ὅπου τὸν δὲ ταῦτα δὲν συντελοῦνται πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἔθνικης δραστηριότητος, ἀλλὰ πρὸς στρατιωτικούς ἢ ἄλλους παραπλησίους σκοπούς, συντελοῦνται δὲ διὰ τοῦ ὑστερήματος τοῦ δημοσίου ταμείου, ἢ διὰ δανείων, ἀποβαίνουσιν ἀφόρητα, σχεδὸν καταστρεπτικά.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ σήμερον ὅσα ἐγράψαμεν πρὸ τινος εἰς τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος ταύτης. Περὶ τῆς ὀφελιμότητος τῆς ἐπεκτάσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ σιδηροδρομικοῦ συμπλέγματος οὐδεὶς βεβαίως ἀντιλέγει παρ' ἡμῖν, διότι πᾶσα ἀντίρρηση ἤθελεν εἶσθαι ἀντικρὺ ἀρνήσις τῶν ἀρχῶν δι' ὧν σήμερον τὰ ἔθνη προάγουσι καὶ ἀναπτύσσουσι τὴν δραστηριότητά των καθ' ὅλους τοὺς κλάδους αὐτῆς. Ἄλλ' ὅτι κατ' ἀρχὴν εἶναι ὀφελιμὸν καὶ σωτήριον δὲν εἶναι ἀπολύτως τοιοῦτον, ἐν παντὶ δηλονότι τόπω καὶ χρόνῳ· πολλάκις δ' ἐκεῖνο ὅπερ ἀπειργάσατο τὴν εὐδαιμονίαν τόπου τινός, γενόμενον καταλλήλως, ἐν ἀρμόδιῳ χρόνῳ καὶ διὰ μέσων ὀρισμένων, αὐτὸ τοῦτο κατεργάσατο τὴν κακοδαιμονίαν ἄλλου γενόμενον εἴτε προῶως, εἴτε ἀκαταλλήλως, εἴτε διὰ τῶν μὴ προσηκόντων μέσων· καὶ περὶ τούτου ὑφίσταται ἀμφιβολία ἐν τῷ πνεύματι τῆς συλλογισμένης μερίδος τοῦ τόπου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατὰ τὸν ἐνεστῶτα χρόνον συντέλεσιν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους πολυδαπάνων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, ἔστω καὶ ἂν αὗται μέλλωσι νὰ ἐξυπηρετήσωσι σπουδαία ἔθνικα συμφέροντα· διότι καὶ αἱ περιστάσεις ὑφ' ἃς διατελοῦμεν ὑπὸ οικονομικῆν ἔποψιν καὶ τὰ μέσα ὧν ποιούμεθα χρῆσιν, θεωροῦνται ἀπρόσφορα. Τὸ ζήτημα τῶν σιδηροδρομῶν στενωδῶς συνδέεται πρὸς ἀπειρίαν περιστάσεων, ἀπειρίας δὲν πρέπει νὰ παροραθῶσιν, ἐὰν θέλωμεν νὰ λυθῇ προσηκόντως ἀσφαλῶς καὶ ὀφελιμῶς. Πρὸ παντός ὅμως τὸ ζήτημα συνδέεται στενότερον πρὸς τὴν οικονομικὴν θέσιν τῆς χώρας καὶ πρὸς τὸ μέγεθος τῶν βαρῶν ἅτινα συνεπάγεται ἡ λύσις τοῦ. Μέχρι τινός τὰ τοιαῦτα ἔργα δύνανται νὰ θεωρηθῶσι ἔργα πολυτελείας ἅτινα καταστρέφουσι τοὺς ἐπιχειροῦντας αὐτὰ πτωχολαζῶνας, ἢ δὲ πρόωρος αὐτῶν συντέλεσις συνεπάγεται ἀκριβῶς τὰ ἐναντία τῶν δι' αὐτῶν ἐπιδιωκομένων ἀποτελέσματα. Ἄν κατασκευάζωμεν σιδηροδρομούς διασχίζοντας χώρας κατατρυχομένας ὑπὸ τῆς πείνης, κεκρημῆς ὑπὸ τὸ βάρος δυσβαστάτων φορολογίων καὶ ὑπερμέτρων τόκων, οὐδὲν πράττομεν εἰς σωτηρίαν των· ἐὰν κατασκευάζωσιν σιδηροδρομούς ἐξυπηρετοῦντας θαυμασίως τὴν ἄμυναν τῆς χώρας εἰς στρατηγικὰ σημεῖα σημαντικὰ καὶ δὲν ἔχαμεν τὴν δύναμιν νὰ κινήσωμεν δι' αὐτῶν ἕνα λόχον στρατιωτῶν, τίποτε δὲν δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν ἐκ τῶν ἀποκυρήματων τούτων τῆς μεγαλοφύας ἡμῶν. Μὴ ὑπερτιμῶμεν τὰς οικονομικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου, πλανώμενοι ἐκ τινων δεδομένων ἅτινα δὲν μαρτυροῦσι περὶ τῆς ἀκριβοτήτος αὐτῶν ἀληθείας. Ἐὰν τὸ γόημα ἀφθονῆ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀντλούμενον ἐξ ἐξωτερικῶν δανείων, δὲν σημαίνει ὅτι ἀφθονεῖ ἐπίσης καὶ παρὰ τῷ λαῷ, οὐδ' ὅτι ὁ λαὸς θὰ δυνήθῃ ἐπ' ἀπειρον νὰ βαστάζῃ ἀμείωτα τὰ φορολογικὰ βάρη τῶν τελευταίων χρόνων, ἐὰν μάλιστα οικονομικαὶ τινος περιστάσεις δὲν μεταβληθῶσιν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ προστεθῶσι νέα ἔκτακτα δαπάναι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους. Ἐὰν σήμερον ἐκτὴ ὁ λαὸς τοὺς ὑπάρχοντας φόρους δὲν θὰ δυνήθῃ ν' ἀταποκρίθῃ ἕως εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ αὔριου, ὅπου καὶ τὰ μικρὰ ἀποταμιεύματα αὐτοῦ καὶ τὴν πίστιν του ἐξαντλήσῃ, ὑποχρεωθῆ δὲ νὰ ἐπαρκεσθῇ καὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις προϋπολογισμοῦ ὄλονεν ἐξογκουμένου. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐπιθέτων φόρων κατὰ τὰς ἐλευθερίας ταῦτα εἶη δὲν

πρέπει νὰ λάβωμεν τὸ μέτρον τῆς οικονομικῆς δυνάμεως τοῦ τόπου, διότι διὰ τῆς ἀποτίσεως αὐτῶν μειοῦται ὁσμηραί τὸ κοινωνικὸν κεφάλαιον ὅπερ δὲν εἶναι ἀνεξάντλητον. Φόροι πληροῦμενοι διὰ τῆς ἀπειλῆς τῆς φυλακίσεως, διὰ τῆς χρεώσεως, διὰ τῆς ἐκποιήσεως κινητοῦ τινος ἢ καὶ ἀκινήτου κτήματος, διὰ τῆς στέρησεως τῶν χρεωθῶν τοῦ βίου δὲν δύνανται νὰ ἦνε μόνιμοι καὶ μονιμοποιούμενοι ἐγκυμονοῦσι τὴν ἐπανάστασιν. Ἐντούτοις ὑπὸ τοὺς βροῦς τούτους πληρῶνει σήμερον ὁ λαὸς τοὺς φόρους του καὶ τυφλὸς ὁ μὴ βλέπων τοῦτο, ἄφρων δὲ δύναται νὰ λογισθῇ ἐκεῖνος ὅστις ὑπ' ὄψιν ἔχων τὴν οικονομικὴν ταύτην θέσιν τοῦ τόπου δὲν δυστάζει νὰ καταστήσῃ αὐτὴν κρισιμωτέραν, διὰ τῆς προσθήκης νέων βαρῶν καὶ νέας ἀπογοητεύσεως, καὶ ἂν δι' αὐτῶν μελετᾷ νὰ συντελέσῃ τὰ σωτηριωδέστερα ἔργα. Ἦτο πλέον καιρὸς, νομίζομεν, νὰ κρατηθῇ ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ κατωφερείᾳ τῆς ἐπαυξήσεως τῶν βαρῶν τοῦ λαοῦ, ν' ἀποβλέψῃ δὲ εἰς τὰς οικονομικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου, νὰ καταμετρήσῃ αὐτὰς ἀκριβῶς καὶ πρὸς τὸ μέγεθος αὐτῶν νὰ προσαρμώσῃ τὰς πρὸς ἀνάπτυξιν του βλέψεις αὐτῆς. Ὑπὸ ταύτην τὴν ἔποψιν ἐξέταζον τὸ φορολογούμενον κοινὸν τὴν οικονομικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως μετὰ δέους προσβλέπει εἰς αὐτὴν καὶ εὐχεται νὰ μὴ δοκιμάσῃ τὰς ἀλγεῖνάς αὐτῆς συνεπειάς.

Φίλε Κύριε συντάκτα.

Τῶν σταφίδων ἡ θέσις ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ καθίσταται κρισιμωτέρα, ἢ δὲ ἔκπτωσις ἐν ταῖς τιμαῖς οὐδαμῶς ἀνεκόπη. Ἐνταῦθα ἐπωλήθη καρπὸς Ἐπαρχιακὸς πρὸς δρ. 65—115 καὶ δρ. 130—135 ὁ τῶν Πατρῶν. Ἐν Πύργῳ ἦδη αἱ τιμαὶ ἀγοιται χαλαρῶς εἰς τὰς δρ. 70—80 κατὰ τὴν ποιότητα, ἐν δὲ τῇ Μεσσηνίᾳ δύναται τις ν' ἀγοράσῃ ἀπὸ λεπτὰ 12 ἕως 18 τὴν δαράν. Ἡ ἐξαγωγή ἀνέρχεται εἰς 137,000 T, περίπου, εἰκοσι δὲ χιλιάδες τόννων ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι, περὶ τῆς τύχης τῶν ὁποίων, οὐδὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ βεβαίον. Καὶ ἡ τελευταία ἐλπίς περὶ θελιτώσεως τῆς τύχης τῆς σταφίδος ἀπώλετο, πάντες δὲ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι τὰ πράγματα ὀξύνονται ὁσμηραί. Θλίβωμαι ἐπὶ τούτῳ, ὡς πρέπει νὰ θλίβηται πᾶς τις ἀναλογιζόμενος τὸ ἐπερχόμενον μέλλον πλήρες βεβαίων κινδύνων δι' ἡμᾶς, εἰ μὴ ἀπρόοπτόν τι μᾶς σώσῃ. Ἄλλὰ τί; πρέπει νὰ κρυθῶμεν ὀπισθεν τοῦ δακτύλου μας; Καὶ συμφέρει τοῦτο εἰς ἡμᾶς; Ἐἶναι δυσχερὴς ἡ θέσις μᾶς καὶ μόνον ἔκτακτα μέτρα ἢ ἔκτακτοι περιστάσεις δύνανται ἕως νὰ μεταβάλλωσι τὴν φορὰν τῶν πραγμάτων. Ἄφ' ἑνὸς ἐπιπαραγωγῇ, ἢν ἠκολούθησεν ἀσυνήθης ἔκπτωσις τῶν τιμῶν. Ἄλλὰ καὶ μεθ' ὅλην τὴν εὐθηνίαν ταύτην, ἥμισυ καθίσταται πιθανόν, ὅτι ἅπασα ἢ συγκομιδὴ τοῦ 1888 θὰ καταναλωθῇ, ὅπως ἐλπίζωμεν εἴσιον ἢ ἔστω ἀνακουφιστικὸν τὸ μέλλον τῆς προσεχούσης ἐσοδείας. Ἄφ' ἑτέρου ἢ συγκομιδὴ τοῦ τρέχοντος ἔτους 1889 προμηνύεται ἱκανῶς πλουσία. Πῶς θὰ ἐξοδεύθῃ αὕτη ἀφοῦ μάλιστα τὴν θέσιν αὐτῆς σπουδαίως θὰ χειροτεροῦσῃ ἢ παρακαταθήκη τῆς παρελθούσης συγκομιδῆς;

Τὸ δυσχερὲς τῶν περιστάσεων τούτων, με ἐφῆραν πρὸ τινων ἑβδομάδων εἰς τὴν πρωτεύουσιν. Πρὸ παντός ἐσπευσα νὰ ἴδω τὸν κ. Πρωθυπουργόν, παρ' ὃ ἐγένετο μὲν δεκτὸς μεθ' ἱκανῆς εὐμενείας. Ἡ συζήτησις, ὡς εἶκός, περιωρίσθη ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ζήτημά μας. Ὁ κ. Τρικούπης φρονεῖ, καθ' ἃ ἐδυνήθη ν' ἀντιληφθῇ, ὅτι ἡ ἰδρυσις «ταμείου ἀμύνης» ὡς διευτυπῶθη ὑφ' ἡμῶν πρὸς διάδοσιν τῆς σταφίδος, δύναται ν' ἀποθῇ ὀφελιμῶς, ἀλλ' αἱ λεπτομέρειαι τῷ καθιστῶσι τὴν ἐπιτυχίαν ἀμφίβολον, τούτου δ' ἕνεκα ἐννοεῖ νὰ καταλίπῃ τὴν πρωτοβουλίαν εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ἐνέργειαν. Κατ' ἀντίθεσιν οἱ κ.κ. Γ. Σούτσος, Π. Καλλιγᾶς καὶ Ἀρσενίδης Οἰκονόμου, εἰς ἐπίσης συνέτυχον, φέρουσι τὴν μάλλογον κολακευτικῆν ἰδέαν διὰ τὸ

προσφιλεῖς ἴδρυμα· ἀλλὰ μήτοι ὁ κ. Δελιγεώργης δὲν ὑποστηρίζει ἐν τῇ μελέτῃ του τὴν ἰδρυσιν παρομοίου σωματείου; Περιπλέον πάντες οὗτοι, μετὰ ζωηρωτάτου ἐνδιαφέροντος παρακολουθοῦσι καὶ περὶ τῆς τύχης τῆς σταφίδος ἐργασίας ἡμῶν, καὶ φρονοῦσι μετὰ πεποιθήσεως, ὅτι «ταμείον ἀμύνης» ἢ σύνδεσμος ἐπὶ τὸ αὐτὸ τῶν κτηματιῶν, πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ κινδύνου καὶ ἄρσιν τῶν παρακωλύοντων τὴν πρόοδον τῆς σταφίδος κακῶν, δύναται νὰ ἐπιδράσῃ ἀποτελεσματικῶς. Αἱ γνώμαι τοιούτων σοφῶν ἀνδρῶν, τῶν κορυφαίων τῆς ἐπιστήμης, πρέπει νὰ ἐμπνεύσωσιν ἡμῶν θάρρος καὶ πεποίθησιν, ὅπως ἐντείνωμεν τὰς ἐνεργείας μας εἰς τὸν περὶ σταφίδος ἀγῶνα, καταλίποντες τὰς ἀμφιβολίας καὶ τὰς περιστροφάς. Πιστεύσατε, ὅτι καὶ αἱ Ἀθηναῖοι καὶ αἱ Ἐπαρχιακοί, ἀπὸ τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, ἰδίᾳ δὲ ἀπὸ τῆς πρωτοβουλίας τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ὁ «Ἐρμῆς» ἀπεκδέχονται ἐν τῷ σπουδαίῳ τούτῳ ζητηματι πᾶσι ἐνέργειαν πρὸς λήψιν γενναίων καὶ σωστικῶν μέτρων διὰ τὴν σταφίδα. Διὰ τῆς «Ἐφημερίδος» μὴ παράσχῃ κεφαλαιώδη ἐρέυνησιν ἐπὶ τῶν λεχθέντων ὑπὸ τοῦ κ. Δελιγεώργη, παρέχων ἐν περισσοῦτι τὰς γνώμας μου.

Εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν, δύναμαι νὰ καυχῶμαι, ὅτι ἔδωκα κινήσιν. Δὲν πιστεύω νὰ καταλήξῃ ὁ λαὸς αὐτὸς ὁ μέχρι σήμερον γενόμενος πάταγος, ἢ ὅτι καταλήγουσιν ἐν Ἑλλάδι τὰ περισσότερα τῶν ζητημάτων. Πρόκειται περὶ ζήτηματος ζωτικῶν, συνδεομένου λίαν στενωδῶς πρὸς τὴν ὑπαρξίν καὶ τὸ μέλλον μας. Αἱ Πάτριαι ἐπραξαν τὸ καθ' ἑαυτάς. Καλὸν θὰ ἦται νὰ μὴ μένωσιν ἕως ἐδῶ ἀφιέμενοι τὸν ἀγῶνα μόνον μέχρι τοῦ σταδίου τῶν λόγων. Δέχθητε κλπ.

Γ. Ν. Ἀναγνωστόπουλος
Ἐμπορομαστῆς.

Ἐπειδὴ πλείστοι ὄσοι ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν κατ' ἔτος ποιοῦνται χρῆσιν τῶν ἐν Λουτρακίῳ λουτρῶν καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐποχὴ τῆς χρήσεως τῶν προσεγγίζει ἤδη, δημοσιεύομεν, λαμβάνοντες ἐκ τοῦ περιοδικοῦ σφαιροῦ τοὺς ἐπομένους πρακτικούς κανόνας, χρησιμοτάτους τοῖς εἰς τὰ λουτρά ἐκεῖνα προσερχομένοις.

—ο—

Κανόνες τῆς χρήσεως τῶν Λουτρῶν Λουτρακίου ὑπὸ πρακτικὴν ἔποψιν.

Πρὶν εἰσελθῆς εἰς τὸ λουτρὸν, ἔχε στόμαχόν σου ἐκ τροφῶν καὶ ἐκ ποτῶν.

Μετὰ δὲ τὸ φαγητὸν μὴ εἰσελθῆς εἰς τὸ λουτρὸν πρὶν παρέλθουσιν ἄραι τρεῖς. Πολλὰ δαψύματα συμβαίνουν εἰς πληγμονὴν στομάχου.

Ὅταν οὗτος πιέζηται ἐκ τοῦ λουτροῦ τοῦ ὕδατος, συμφορῆσις τοῦ αἵματος εἰς τὴν κεφαλὴν συμβαίνει καὶ ἡ τοῦ ὕδατος ἀπορρόφησις μεγάλως ἐλαττοῦται. Τὸ δὲ λουτρὸν ὡς πρέπει οὐδόλως θεραπεύει.

Β'.

Πρὶν εἰς τὸ λουτρὸν εἰσελθῆς δροσερὸν ἔχε τὸ σῶμα. Ἐὰν ἦνε ἰδρωμένον, περιπάτει ἐπ' ὄλην ἕνα παύση ὁ ἰδρῶς.

Τὸ σῶμα ἐν πολλῷ θερμῷ παρ' ὅσον εἶναι τὸ λουτρὸν, ἔχει τοὺς πόρους ἀνοικτούς καὶ ἐξ αὐτῶν ἐκπέμπονται ἀρῆνοι ὕλοι περιττά. Ὅταν λοιπὸν εἰσέρχῃ εἰς τὸ λουτρὸν τὸ ὕδωρ, οἱ πόροι τότε κλείουσι καὶ ἡ ἐκπομπὴ τῶν παύει· ἐκ τούτου βλάβη γίνεται καὶ κατὰ τῆς ὑγιείας καὶ ἡ τοῦ λουτροῦ ὀφέλεια δὲν γίνεσθαι ὅπως πρέπει.

Γ'.

Εἰσελθὼν ἐν τῷ λουτρῷ ἐμβρεθῶν τὸ σῶμα ὄλον μέχρι ἄνω τοῦ λαιμοῦ. Μὴ τὴν κεφαλὴν ἐμβρέθῃς. Ταύτην ἔχε δροσερὰν ὡς καὶ ὄλον τὸν ἄερα τοῦ θαλάμου τοῦ λουτροῦ.

Θερμὴ ὕψιν ἦται ἡ κεφαλὴ, τὸ αἷμα συσσω-

ρεβεται αθρόον επί ταύτης· διότι τὸ ὕδωρ τοῦ λου-
τροῦ συνθλίβει τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ δέρματος.

Δ΄.

Ἀκίνητος καὶ ἀτάραχος ἐν τῷ λουτροῦ καὶ
μέγης, οὔτε τὰς χεῖρας καὶ κινήσας οὔτε τὸ ἄλλο
σῶμα.

Ἡ κίνησις τοῦ σώματος ἐμπόδιον παρέχει πρὸς
ἀπορροφήν καλὴν τοῦ περιβάλλοντος ὑγροῦ.

Ε΄.

Ἐξέλθε τοῦ λουτροῦ ἡσύχως καὶ ἀτάραχος,
καὶ σπογγίσθητι καλῶς καὶ ἐνδύθητι ταχέως.

Ἔπειτα σπόγγισον ἐκ νέου τὸ ὄπισθεν τῆς κεφα-
λῆς ἵνα ἡ ὑγρὴν ὑπάρχει· διότι ἐπισυμβαίνει
δυναί ρευματαλγία.

ΣΤ΄.

Ἀφ' οὗ δὲ ἐνδύθησιν καλῶς μὴ βιάσῃ τα-
χέως· πορεύθητι εἰς τὸν θάλαμον καὶ μένε ἀ-
γαπαύμενος μέχρι ἡμισίας ὧρας.

Δὲν πρέπει μετὰ τὸ λουτρὸν διατάραξις νὰ γεί-
νη· τὸ γὰρ ταχὺ σου βιάσιμα ἐμπόδιον παρέχει
εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τῶν πόρων λειτουργ-
γίας.

Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως
τῶν λουτρῶν ἐλαττοῦνται κατὰ τι αἱ τοῦ σώμα-
τος ἐκκρίσεις. Τὰ οὖρα ἔχουσι χρῶμα ὑπερύθρον,
διαφανές, εἰς δὲ τοὺς πάσχοντας ἐκ ψαμμιάσεως
ἐξέρχονται θολὰ ἀνευ ἐπισθητικῆς ὑποστάθμης. Ἡ
ἐκκρίσις τῆς βλῆνης τῶν βρόγχων ὡσαύτως ἐλατ-
τοῦται. Ἡ ἀδελος διαπνοὴ ὅμως αὐξάνεται καὶ ἡ ἐ-
πιφάνεια τοῦ σώματος διατηρεῖται νοτισμένη ἀνευ
μεγάλου ἰδρώτος.

Ἡ δίψα κατὰ τι αὐξάνεται· ἡ δὲ πόσις τοῦ ὕ-
δατος ἐξ οὗ τὸ λουτρὸν γίνεται, οὐδόλως μετα-
βάλλει ταύτην, δύναται τις πίνειν ὡς ἐπὶ τὸ
πλεῖστον μέχρι τεσσάρων ποτηρίων χωρὶς τὸ πα-
ράπαν νὰ αἰσθανθῇ θάρος εἰς τὸν στόμαχον ἢ ἄλ-
λην τινὰ διατάραξιν.

Κατὰ τὰς πρώτας ἐπτὰ ἡμέρας ἐπέρχεται καὶ
αἱ ἀτονία εἰς τὸ σῶμα, ἥτις κατόπιν διαλύεται.
Μετὰ ταῦτα, τὰ οὖρα αὐξάνονται καὶ γίνονται δια-
φανέστερα, ἐὰν μάλιστα γίνεται πόσις τοῦ ἐκ
τῆς πηγῆς ὕδατος μετὰ τὸ λουτρὸν ὑπὸ ποσὸν
ἐνός, δύο ἢ καὶ πλείονων ποτηρίων, ἄλλ' ἢ ἀδελος
διαπνοὴ τοῦ δέρματος οὐδόλως ἐλαττοῦται. Εἰς
τινας ψαμμιάνας μετὰ τινὰς ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐ-
νάρξεως ἐξέρχεται ψάμμος περισσώτερα καὶ μικροί
τινες λίθοι, τῶν συνήθως τὸ χρῶμα εἶναι ὑπερύθρον
ἢ ὑπομέλαν' εἰς ἄλλους ἐκτινάσσονται τοιοῦτοι
λίθοι ἀνευ οὐδεμιᾶς διαταράξεως τοῦ διοργανισμοῦ.
Ἡ πρὸς βοῶσιν ἕξις διατηρεῖται ἢ αὐτῆς οὔτε
δίψα ἐκτακτος ἀναφαίνεται.

Ἄρρητοι εἰδικώτερον κατὰ τῆς ψαμμιάσεως
καὶ ἐν γένει κατὰ τῶν παθήσεων τῶν νεφρῶν, κατὰ
τοῦ ἀρθρίτου, κατὰ τῆς δυσκαρψίας τῶν μυῶν,
κατὰ τῶν ἐκ ρευματισμοῦ ἢ περιψύξεως νευραλ-
γιῶν, τῶν λεγομένων ρευματαλγιῶν, κατὰ τοῦ
ἐκ κρυολογήματος βηχῆς, κατὰ τῆς ἰσχιάδος τῆς
ἐκ περιψύξεως τῶν γλουτῶν προελθούσης.

Τινὲς ὠφελήθησαν κατὰ τοῦ ἀσθματος καὶ κατὰ
χρονίων βηχῶν καὶ ἐρεθισμῶν τῆς βλενομεμβράνης
τῶν πνευμόνων.

Ἄρρητοι κατὰ τῆς δυσπεψίας ἰδίως τῆς προερ-
χομένης ἐκ τοῦ χρονίου ρευματισμοῦ.

Κατὰ τῆς λευκορροίας τῶν γυναικῶν ὅταν μά-
λιστα ἐκ τοῦ ὕδατος τοῦτου γίνονται καὶ ἐνέσεις.

Λεοίνουσι τὸ δῆμα καὶ καθιστῶσι τοῦτο εὖ
χρουν.

Δὲν ὠφελούσι κατὰ τῶν ἰδιοπαθῶν νευρικῶν νό-
σων κατὰ τῶν ὑστερισμῶν, τῆς ἰδιοπαθοῦς καὶ
κληρονομικῆς κεφαλαλγίας, κατὰ τῆς παραλυσίας,
κατὰ τῶν ἐξανθημάτων κλπ.

Οἱ πλείστοι τῶν λουμένων μετὰ τινὰ λουτρὰ
ὑφίστανται κνισμοὺς εἰς τὰς χεῖρας ὡς καὶ εἰς
τοὺς πόδας· εἰς πολλοὺς καὶ ἐρπητες φέρονται, πα-
ρέχοντες ἐνοχλητικὸν κνισμόν. Τὸ αἴτιον εἶναι ἡ
συνεχὴς καὶ ζωηρὰ διαφόρησις διὰ τῶν πόρων τοῦ
δέρματος, ὡς γίνονται συνήθως καὶ ὅταν τις τὸ
βέρος ἰδρῶν καλῶς καὶ διαρκῶς.

Πρὸς ἐπίτευξιν πλήρους Θεραπείας τῶν ρηθεισῶν
νόσων πρέπει νὰ ἐπαναληθῶσι κατ' ἔτος ἐπὶ τρία
καὶ πλεονα ἔτη.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐκτελέσεως τῶν
λουτρῶν μεγάλως συντελεῖ πρὸς καλὸν ἀποτέλε-
σμα ἡ διασκέδασις, ἡ διατήρησις φαιδρότητος,
καὶ ἡ ἀποφυγὴ δυσκαρσιῶν καὶ λύπης.

Τὸ Θεῖον τοῦ Σλέζιγκ.

Τὸ γνωστὸν ἐν Μπασαλίᾳ κατὰστημα τοῦ Σλέ-
ζιγκ (Schlössing Frères) πωλεῖ ἀπὸ τινῶν
ἐτῶν νέον εἶδος Θείου, ἔχον πολλὰ πλεονεκτήματα.

Πρὸς χρῆσιν τῶν ἐνδιαφερομένων διδομεν ἐν
περιλήψει περιγραφὴν τοῦ προϊόντος τοῦτου ὅπως
οἱ ἐπιθυμοῦντες κἀνωσιν ἐγκαίρως τὰς προμη-
θείας τῶν διὰ τὸ ἔαρ, τὸ ὅποιον ἐντὸς ὀλίγων
ἑβδομάδων θὰ μᾶς ἔλθῃ.

Βεβαίως οἱ ἀναγνώσται πρὸς τοὺς ὁποίους ἀ-
πευθύνεται τὸ παρὸν ἄρθρον γνωρίζουσιν ὅτι, ὅσον
λεπτότερον εἶναι τὸ θεῖον, τόσο ἡ θεραπευτικὴ
του ἐπίδρασις ἐπὶ τῶν ἀμπέλων εἶναι ἰσχυρώτερα.
Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς τὸ λειοτριμμένον θεῖον εἶναι
ἀκριβώτερον τοῦ χονδροαλεσμένου καὶ τὰ ἄνθη
τοῦ θείου εἶναι ἀκόμη ἀκριβώτερα. Τὸ θεῖον τοῦ
Σλέζιγκ εἶναι τόσο λεπτόν, ὥστε οὐδεμίαν σύγ-
κρισις ὑπάρχει μετὰ αὐτοῦ καὶ τοῦ κοινοῦ
θείου. Ἐξετάζομεν διὰ τοῦ μικροσκοπίου, παρου-
σιάζεται ὑπὸ σχῆμα κόκκων μόλις ὄραων, ὑπο-
τίθεται δὲ εἰς 800, κατὰ προτέγγισιν, κόκκοι
αὐτοῦ ζυγίζουσι τόσον, ὅσον ζυγίζει εἰς κόκκος
κοινοῦ θείου.

Τὸ θεῖον τοῦ Σλέζιγκ δὲν εἶναι καθαρὸν, ἀλλ'
ἀναμεμιγμένον μετὰ διαφόρων ἄλλων οὐσιῶν, ἐ-
πίσης ὠφελίμων κατὰ τῶν ἀσθενειῶν τῆς ἀμπέ-
λου. Ἐντὸς 100 μερῶν αὐτοῦ ἐμπεριέχονται:
Θεῖον (προσροχόμενον ἐξ ἑξαχνίσεως καὶ ἀποσυν-
θέσεως τοῦ ὑδροθεικοῦ ὀξέος) 25—30%
Θετικὴ ἀσθεσία 25—30
Ἵοσειδίου σιδήρου 10—12
Κυανίουχοι ἐνώσεις ἀσθεσίας καὶ σιδήρου. 2—3
Λιθρακικῶν ὀξυπισοσειδίων σώματα κτλ. 15—30%

Ἐπιπροσέθηται ἐκ Κύμης (ἐνθα καὶ πέρυσιν
ἐγένετο ἐπιτυχὴς χρῆσις αὐτοῦ), ὅτι τὸ θεῖον τοῦτο
ἔχει καὶ ἐντομοκτόνον ἐνέργειαν. Δὲν εἶναι ἀπίθ-
νον ὅτι τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὰς ἄλλας οὐσίας
μετὰ τῶν ὁποίων εἶναι ἀναμεμιγμένον. Ἐπὶ τοῦ
παρόντος δυνάμεθα μόνον ν' ἀναφέρωμεν ὅτι τὸ
θεῖον τοῦτο, ἐπειδὴ εἶναι τόσο λεπτόν, καὶ ἐπι-
δὴ αἱ οὐσίαι μετὰ τῶν ὁποίων εἶναι ἀναμεμιγμέ-
νων ἔχουσι καὶ αὐταὶ μνηκτοκτόνον ἐπίδρασιν ἐπὶ
τῆς ἀσθενείας τῆς ἀμπέλου, εἶναι ἰσχυρότερον τοῦ
κοινοῦ θείου καὶ ὅτι 75 δακάδες αὐτοῦ ἐπιφέρουσι
τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, εἴην 100 δακάδες κοινοῦ
θείου πρώτης ποιότητος, καὶ ὅτι ἐπειδὴ ἡ τιμὴ
κατ' ὄκταν εἶναι περίπου ἢ αὐτῆ, οἷα ἡ τοῦ κοινοῦ
θείου, ἡ χρῆσις αὐτοῦ ἐπιτρέπει εἰς τὸν ἀμπελουρ-
γὸν οἰκονομίαν 25 % ὡς πρὸς τὴν θεῖωσιν. Τὰς
πληροφορίας ταύτας ἀρούμαι ἐκ Κύμης, ἐνθα πέ-
ρυσιν διάφοροι διακεκριμένοι ἀμπελουργοὶ τὸ μετε-
χειρίθησαν. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς θεῖωσεως γίνεται ὅ-
πως γίνεται συνήθως διὰ τοῦ φουετῆρος. Ὁ κα-
τασκευαστὴς αὐτοῦ συμβουλεύει τοὺς ἀμπελουρ-
γοὺς νὰ μὴ μεταχειρίζωνται ποτὲ περισσώτερον
τῆς 1 δακάδος εἰς τὴν πρώτην θεῖωσιν (κατὰ τὸν
καιρὸν τῆς ἀνθίσσεως), 2 δακάδες εἰς τὴν δευτέραν
θεῖωσιν καὶ 2 1/2—3 εἰς τὴν τρίτην κατὰ εἰρή-
μα (ἐκεῖ ἐνθα συνθίζονται 3 θεῖωσεις)· πρὸς τοῦ-
τοις συμβουλεύει νὰ μὴ κάμπτῃ χρῆσιν τοῦ πιπε-
ρολόγου ἀλλὰ πάντοτε τοῦ φουετῆρος, καὶ κατὰ
προτίμησιν τοιοῦτο τοῦ ὁποίου τὸ στόμα εἶναι
κρυτὸν οὕτως, ὥστε τὸ θεῖον τινάζομενον ἐκ τῶν
κάρτων πρὸς τὰ ἄνω φθάνει εἰς τὴν κάτω ἐπιφά-
νειαν τῶν φύλλων, ἐνθα ἐνεκα τῆς ἐλαφρότητός
του θαυμασίως ἐπικάθεται. — Ἐν γένει πρέπει ὁ
ἀμπελουργὸς νὰ λαμβάνῃ πάντοτε ἐπὶ ὄψιν ὅτι
3 δακάδες ἐκ τοῦ θείου τοῦ Σλέζιγκ ἰσοδυναμοῦσι

μὲ 4 δακάδες κοινοῦ θείου, καὶ ὅτι ἐν καιρῷ με-
γάλου καύσανος, ὅποτε ταχύτατα ἐξαίριζεται,
μόνον 2 1/2 δακάδες ἐπιφέρουσι τὸ αὐτὸ ἀποτέ-
λεσμα, εἴην 4 δακάδες κοινοῦ θείου.

Ἐὰν εἴσθε περιέργοι νὰ πληροφορηθῆτε πότεν
καὶ πῶς κατασκευάζεται τὸ θεῖον Σλέζιγκ, μάθε-
τε ὅτι τοῦτο εἶναι τὸ θεῖον τὸ ὁποῖον ὑπάρχει ἐντὸς
τῶν λιθανθράκων. Ὅταν δὲ οἱ λιθάνθρακες ἀπο-
στάζωνται (χάριν παραγωγῆς φωταερίου) τὸ θεῖον
τοῦτο εὑρίσκεται ὑπὸ τῷ σχῆμα ὑδροθείου (ὑδρο-
θεϊκοῦ ὀξέος) ἀναμεμιγμένον μετὰ τοῦ φωταερίου,
δίδον εἰς αὐτὸ ὄσμην λίαν δυσώδη. Τὸ ἀκάθαρ-
τον τοῦτο φωταερίον ὀθειται εἰς διάφορα μηχαν-
ήματα ἐντὸς τῶν ὁποίων ὑπάρχει μία οὐσία δυ-
ναμένη ν' ἀπορροφῇ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ, καὶ
ἰδίως τὸ θεῖον. Αὕτη ἡ οὐσία ἐκτὸς τοῦ θείου ἐμ-
περιέχει καὶ διάφορα δηλητηριώδη σώματα, οἷον
ἐνώσεις κυανίου καὶ θαιουκυανίου, τὰ ὅποια ἀφαι-
ροῦνται καὶ καταστρέφονται διὰ χημικῶν ἐργα-
σιῶν, διὰ τοῦτο τὸ προϊόν τοῦτο ὀνομάζεται γαλ-
λιστὶ soufre précipité (κατὰ λέξιν θεῖον ἐξη-
χνισμένον) ἢ matière épurante du gaz éthy-
liuifé (ἡ οὐσία καθαρτικὴ τοῦ φωταερίου ἀ-
πηλλαγμένη τοῦ κυανίου).

Πλὴν ταῦτα εἶναι εἰς ἡμᾶς ἀδιάφορα, ἀρκούμε-
θα νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς ἀμπελουργοὺς μας τὸ
θεῖον τοῦ Σλέζιγκ, διότι καὶ ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν
Ἑλλάδι τοῦτο ἔδωσε καλὰ ἀποτελέσματα καὶ
εἶναι οἰκονομικώτερον τοῦ κοινοῦ θείου.

(Ἐκ τῆς Ἑλλ. Γεωργίας).

Γ. Δημητριάδης.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ ἐπ' ἐσχάτων προσωποεικὴ προσέτασις
τοῦ ἐνταῦθα μόνου Καλαβρύτων, ἐπὶ ἐκτάσεως
τεσσαράκοντα μέτρων, ὑπέστη πρὸ τινῶν ἡμερῶν
καθίστην δύο καὶ ἡμισίως μέτρον καὶ εἰς βάθος
ὕδατος ἐννέα μόνον μέτρον. Ἡ καθίστησις αὕτη ἐ-
θεωρήθη ἀνέλπιστος, διότι καὶ τὸ βάρος τῶν πε-
τρωμάτων δὲν εἶναι μέγα ὡς ἐκ τοῦ μικροῦ σχε-
τικῶς βάθους τῶν ὕδατων καὶ τὸ ἔργον εἶχε συν-
τελεσθῆ ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ ἐντελείᾳ. Τὸ αὐτόχημα
τοῦτο τοῦ ἐργολάβου κ. Μανιᾶν προξενεῖ αὐτῷ
σημαντικὴν ζημίαν, ἐπιρροῦναι ὅμως τῆς παρ' ἡμῖν
πίστιν του, διότι δι' αὐτοῦ πιστοποιεῖται, διὰ
τρόπου ἀνεπίδεκτου ἀμφισβήτησεως, ἡ ἀλήθεια
τοῦ ἰσχυρισμοῦ του, ὅτι δηλονότι ὁ πυθμὴν τοῦ
ἡμετέρου λιμένος δὲν εἶναι στερεός, ἐφ' οὗ περιε-
στράφη ἢ μακρὰ περὶ τοῦ ἡμετέρου λιμενικοῦ
ζητήματος συζήτησις καὶ ἐστηρήθη μετὰ τὸ
ἐργολάβου καὶ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς Πα-
τρῶν συμβιβασμός. Τὸ αὐτόχημα τοῦτο αἶρει
προσῆτι ἐκ τῆς συνειδήσεως τοῦ κοινῶ πάντα
τυχὸν ἐναπομένοντα ἐν αὐτῇ ἐνδοιασμὸν περὶ
τοῦ ἀν' ἐξυπηρετήθησαν ἢ οὐ τὰ συμφέροντα,
τῆς πόλεως διὰ τῆς τροποποιήσεως τῆς λιμενικῆς
συμβάσεως ὑπὲρ τοῦ ἐργολάβου.

— Ἐκ τῆς προχείρου ἀπαριθμήσεως τοῦ πλη-
θυσμοῦ τῶν κυριωτέρων πόλεων τοῦ Βασιλείου,
τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ γραφείου τῆς Στατιστικῆς
ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δελτίων τῆς τελευταίας ἀπο-
γραφῆς προέκυψεν ὅτι ἡ πόλις Πατρῶν ἔχει 38,
464 κατοίκους, ἀπέναντι 25,494 πληθυσμοῦ
τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1879. Ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄ-
ψιν τὰς βεβαίως ἐμφιλοχωρησάσας κατὰ τὴν τε-
λευταίαν ἀπογραφὴν ἀνακρίσεις, αἵτινες ἀποβαί-
νουσι πάντοτε εἰς μείωσιν τοῦ πραγματικοῦ πλη-
θυσμοῦ, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ὁ τῆς ἡμετέρας
πόλεως ὑπερβαίνει κατὰ τι τὰς τεσσαράκοντα
χιλιάδας.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν διενεργήθη ἐν-
ταῦθα, εἰς Ἀθήνας καὶ Βόλον ἡ δημοπρασία πρὸς
κατασκευὴν τοῦ μεσημβρινοῦ κρηπιδώματος τοῦ
ἡμετέρου λιμένος ἐν ᾧ περιλαμβάνεται καὶ ὁ χω-
ρὸς ἐνθα ὁ ἀνεγερθῆ τὸ νέον τελωνεῖον. Ἡ δα-
πάνη τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ ἔργου ἀνέρχεται εἰς
1,100,000 δραχμῶν κατεκυρώθη δὲ τὸ ἔργον ἐπ'

δύναμι τού Γάλλου εργολάβου κ. Σέυ. προσεγγίζοντος 13 000 ελιώτερον. Έκ των διαγωνισθέντων δ' μόν κ. Βλυσιδης προσήνεκε 12 000, ή δ' εταιρία των εργοληψιών 6 000. Η έγκρισις των πρακτικών έναποικείται εις τ' ό υπουργείον.

— Τ' ό έσπέρας τ' ης παρελθούσης Παρασκευ' ης δι' εκτάκτου άμαξοστοιχίας άφίκετο ένταύθα ό Διάδοχος Κωνσταντίνος μετά τού Μεγάλου Δουκ' όδ Πάβλου, άμέσως δ' επέβησαν τού όρμουόντος εις τόν λιμένα ήμών θωρηκτού αδόνσκου όπερ άπήρεν άμα τ' η επίβιβάσει των. Ό Διάδοχος και ό Μέγας Δούξ έγένοντο ένταύθα δεκτοί μετά πολλών ένδειξεων συμπαθείας και αγάπης, ή δ' ήμετέρα δημοτική άρχή είχε φιλοτιμηθεί νά καταστήση τήν ένταύθα δεξίωσίν των όσον όσον τε παρηγορητικήν.

— Πολύ έσχηματίσθη ένταύθα ή μεταβολή τού δρομολογίου τού Διαδόχου Κωνσταντίνου, και ή μεταλλαγ' η τ' ης άποφάσεως τού νά επισκερθη αύτος τ' ό εις Μανολάδα κτήμα άύτου, διότι επισταύθη ότι ή μεταβολή επήλθεν συνεπεία έπισήμων πληροφοριών, καθ' ός ήτο πιθανή δυσμενής ύποδοχή εκ μέρους των χωρικών. Τ' ό καθ' ήμάς νομίζομεν ότι ό υπερβολικός ζήλος των ένταύθα φίλων τ' ης Αύλης παρεπλήρησεν αύτους και τοίς ένέπνευσεν άθεσίμους φόβους. Βεβαίως εις Μανολάδαν ύπάρχουσι δυσαρεστημένοι εκ γνωστών αϊτιών, άλλ' ούδεις ύπάρχει μη σεβόμενος τ' ό πρόσωπον τού Διαδόχου Κωνσταντίνου, και άμέτοχος τ' ης πρ' ός αύτόν αγάπης τού έθνους, διά νά ύποθέση τις ότι ήτο δυνατόν εις τήν περίστασιν ταύτην νά συμβ' η τι άτοπον.

— Τήν έσπέραν τ' ης προχθ' ης Τετάρτης έκομίσθη ένταύθα, διά τ' ης δευτέρας άμαξοστοιχίας ό νεκρός τού ύπερστρατήγου Δημ. Γρίγα συνοδούμενος ύπό των άξιολόγων θυγατέρων αύτου και άλλων συγγενών του. Η ύποδοχή τού νεκρού έγένετο ένταύθα άθρόονως και μετ' ηνέχθη τ' ό φέρετρον άμέσως εις τήν εις τόν λιμένα ήμών όρμουσαν άτμοημιολίαν «Πάραλον» διά πολυκώπου λέμβου. Ούχ' ήττον περι τήν σορόν τού επισήμου νεκρού, συνήχθη άρκετόν πλήθος, προσήλθον δέ τινες εκ των άρχ' ην τού τόπου και ό Δήμαρχος ήμών, όστις έν άκρα συγκινήσει κατέθετο επ' αύτ' ης στέφανον.

— Η χθεσινή συνεδρίασις τού ήμετέρου Δημοτικού Συμβουλίου ύπ' ηρξεν άξιωμανημένως. Έν αύτ' η προσήλθεν ό κ. Νομάρχης, έλπίζων νά συνδιαλλάξη τ' ό Σώμα τούτο πρ' ός τόν κ. Δήμαρχον, άλλ' ήναγκάσθη ν' άκούση εκ στόματος πεπαρησιασμένων Συμβούλων πλήρη κατηγορίαν τού έπικρατούντος παρ' ήμίν Δημοτικού συστήματος και νά γίνη δικαστική μεταξ' του Συμβουλίου και τού Δημάρχου, διότι ή κατηγορία διεξήχθη, ώς είπειν, κατ' άντιμωλίαν. Φρονούμεν ότι έν τ' η εύσυνειδησία αύτου ό κ. Νομάρχης ού μόνον έπέστη περί τού δικαίου τού Δημοτικού Συμβουλίου άλλ' ότι και μέρος τού άδικου τού κ. Δημάρχου θαρύνει επ' τήν Διοικητικήν άρχήν.

— Ό πράκτωρ ένταύθα τ' ης Έλληνικής Ατμοπλοϊκής Έταιρίας άξιότιμος κ. Ιωάν. Τσικτω' νης έδωκε τήν εύκαιρίαν εις ώραιαν θαλασσίαν έκδρομήν εις πολλάς οικισμένας και πολλούς άλλους κατά τήν παρελθούσαν Κυριακήν, διά τ' ης εκτάκτου έκπομπ' ης τού Ατμοπλοίου «Μυκάλη» μέχρ' εις Ίθάκη. Οί έπωφεληθέντες τ' ης εύκαιρίας ταύτης ηύχαριστήθησαν τ' ά μάλα, διότι ούδέν έλλειξεν εκ τ' ης έκδρομ' ης ταύτης, ούδ' έ καιρός κάλλιστος, ούδ' περιποίησης άκρα, ούδ' γεύμα έκλεκτόν, ούδ' μουσική, εύθυμία κτλ. επέστρεψαν δ' αύθιμ' ην ώραια άποκομίζοντες έντυπώσεις εκ τού μικρού και θαλασσιακού έκσίνου ταξιδίου. Η επισταύλα τ' ης έκδρομ' ης ταύτης ένεόαρρνε τόν κ. Πράκτωρα νά θέση και κατά τήν μεθεύριον Κυριακήν εις τήν διάθεσιν τού ένταύθα κοινού έτερον κάλλιστον τ' ης Έταιρίας Ατμοπλοίου τήν «Σφακτηρία» δι' άλλ' ό ταξιδίου ύπό τούς αύτους όρους μέχρ' εις Ζακύνθου, όπερ προμηνηνάται διασημεδαστικώτατον. Η

«Σφακτηρία» θέλει άναχωρήσει έντευθεν κατ' εύθειαν εις Ζάκυνθον τήν 7 π. μ. ώραν, όά επιστρέψη δ' ένταύθα, μετά τετράωρον έκεί διαμονήν αύθιμ' ην, περί τήν 9 ώραν τ' ης έσπέρας. Ναύλος προσελεύσεως και επανόδου Α'. θέσεως όρ. 8,50, Γ'. δ' ό δραχ. 5: λεμβουχικά επίβιβάσεως και άποβιβάσεως, κατά συνενόησιν τού Πρακτορείου μετά των λεμβούχων λεπτ. 80. Πρόγευμα δοθησόμενον τ' ης θέλουσι τήν 10 ώραν π. μ. επί τού επιστάγου τού Ατμοπλοίου άντι όρ. 3 πληρωθησόμενων κατά τήν παραλαβήν τού εισιτηρίου.

— Τ' ό έσπέρας τού παρελθόντος Σαββάτου έτελέσθησαν ένταύθα οι γάμοι τού κ. Θ. Α. Ασονόρου, λογιστού τ' ης Γενικής Διοχ. των ταχυδρομείων και τηλεγράφων μετά τ' ης σεμν' ης και εύηγμένης δεσποινίδος Πιρίας Κανιζάκου, αδελφ' ης τού παρ' ήμίν διακεκριμένου Πρωτοδίκου κ. Μ. Κανιζάκου. Τήν έπομένην δ' έτελέσθησαν όμοίως ένταύθα οι γάμοι τού Δικηγόρου κ. Γεωρ. Α. Παναγοπούλου μετά τ' ης καλλίστης δεσποινίδος Έλένης Κ. Τσέλου, αδελφ' ης τού πρ' όν συναδέλφου και φίλου κ. Αναστ. Τσέλου.

— Χθ' ης άνηγγέθη ένταύθα ότι άγνωστοι εισελθόντες διά ρήξεως εις τήν κατά τήν θέσιν Α' αγρίλι των Φιλιπτρών αποθήκην τού ένταύθα καταστήματος των κ. κ. Φέλις και Σα διήρπασαν π' αν τ' ό έν αύτ' η, ώς και όλίγα χεήματα και κατεξέσχισαν έγγραφα και βιβλία.

— Και έτερον σεισμόν ήσθάνθημεν ένταύθα περί τήν δείλην τ' ης παρελθούσης Κυριακής.

— Έξεδόθη εκ των Καταστημάτων τού έν Αθήναις εκδότου κ. Ανέστη Κωνσταντινίδου τ' ό ένναστον τεύχος τού κατά φυλλάδια έκδομένου «Μικρού Όπασαρού τ' ης Έλληνικής Γλώσσας» ήτοι επίτομον «Έλληνικόν Λεξικόν» μετά εισαγωγ' ης εις τήν ελληνικήν γλώσσαν και φιλολογίαν, και παραρτήματος Κυρίων όνομάτων ύπό Α. Ν. Γούναρη.

— Ό Ιεροκρηζ' κ. Ηλίας Βλαχόπουλος όμιλήσ' η τήν προσεχ' η Κυριακήν έν τ' η ένταύθα Ιερ' ην νάφ τού άγίου Ανδρέου.

Γνωστοποιήσις.

Πρ' ός τ' ά μέλη τού τέως Σωματείου ή «Αχαϊκή Αδελφότης».

Συνεπεία τ' ης από 26 Μαρτίου τρέχοντος έτους άποφάσεώς σας, περί διαλύσεως τού Σωματείου και έκκαθαρίσεως των λογαριασμών αύτου συνελθούσα ή έπιτροπή άπεφάσισεν όπως έκαστον των μελών λάβ' η τ' ό 1/8 των μέχρ' ι τού έτους 1888 καταβαλών του ύπερ είχε καταλίπει εις τ' ό ταμείον τού Σωματείου, ή τ' ό άναλογούν εις έκαστον ποσόν των άχρι τούδε κερδών τού ταμείου τού Σωματείου και γ' τ' ό ποσόν των ύπ' έκάστου μέλους καταβληθέντων από 1 Ιουλίου 1888 άχρι 1 Μαρτίου τ. έ.

Τήν εκτέλεσιν των άνω αύτ' ης άποφάσεων ή έπιτροπή άνέθηκεν εις τόν κ. Αναστ. Σ. Γκολφιπόπουλον τέως πρόεδρον και ταμίαν τού άνω Σωματείου πρ' ός άν θέσιν νά προσέλθωσι τ' ά μέλη διά τ' ά περαιτέρω.

Η Έπιτροπή.

ΜΗΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τήν προσεχ' η Κυριακήν (7 Μαΐου) τελοΰμεν μνημόσυνον έν τ' η ένταύθα Ιερ' ην Νάφ τ' ης Παντανάσσης ύπερ άναπαύσεως τ' ης ψυχ' ης τ' ης μακαρίτιδος Σοζύγου, θυγατρ' ης και αδελφ' ης ήμών.

ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ

Παρακαλούμεν όθεν τούς συγγενείς και φίλους όπως παρευρεθώσιν έν τ' η Νάφ και ένώσωσι μεθ' ήμών τ' άς πρ' ός τόν Ήψιστον δεήσεις των.

Έν Πάτραις τ' η 4 Μαΐου 1889.
Ό σύζυγος Η μήτηρ
Κωνσ. Ιωαννίδης Όρσα Ν. Κινοπούλου
Οί άδελφοί
Κατ' ηνα Καρβούνη
Δημήτριος Κιρόπουλος
Φώτης Κιρόπουλος.

(Η παρούσα θεωρηθήτω και ώς ιδιαιτέρη πρόσκλησις)

Νέος, κάτοχος θεωρητικ' ην και πρακτικ' ην έμπορικ' ην γνώσεων, τ' ης λογιστικής ώς και τ' ης διπλογραφίας, διατελέσας δ' επί έτη διευθυντής τού γραφείου μεγάλου ένταύθα έμπορικού καταστήματος, έχει 3 ή 4 ώρας διαθέσιμους καθ' έκάστην ής έπιθυμεί νά χρησιμοποιήσ' η, έν όλω ή και τμηματικ' ης, έργαζόμενος έν έμπορικ' ην τινι ή έμπορικ' ης γραφείω, τ' ης ών είτε τήν αλληλογραφίαν, είτε όρισμένα βιβλία αύτων άντι δικαίας τιμ' ης άμοιβ' ης. Οί θελούμενοι ής άπευθυνθώσιν εις τ' η γραφείον τού «Φορολογουμένου».

Ένοικιάζεται έξωκική οικία εις θέσιν «Μέσα Αγι' ην» έξ έπτ' ά δωματίων μετ' επίπλων και λιπ' ης. Πέριξ δ' αύτ' ης κήπος μετά διαφόρων καρπίμων δένδρων και άνθ' ηων. Ό έπιθυμ' ην ένοικιάσαι αύτήν άπευθυνθήτω εις τήν κυρίαν Ούρανίαν Ν. Τσίπρη.

Ό ένταύθα Κλάδος τ' ης Ίονικής Τραπεζ' ης ειδοποιεί ότι από τού ν' υν έκδίδει έπιταγ' ης και επί διαφόρων Τραπεζ' ης Γερμανίας και Αυστρίας (Έκ τού Γραφείου.)

Είς τ' ό τυπογραφείον τού «Φορολογουμένου» πωλείται ή νεωστ' η έκδοθησα ΑΊστορία των Πατρ' ην ύπό Στεφ. Ν. Ωμοπούλου άντι όραχ. 4.

ΠΡΩΤΟΝ

Πρόγραμμα πλειστηριασμού ακινήτου ένυποθήκην κτήματος.

Ό παρ' τοίς έν Πάτραις Πρωτοδικαίς Δικαστικ' ης κλητήρ Π. Ι. Μπίμπης δηλοποιεί ότι:

Έκτίθεται εις άναγκαστικόν πλειστηριασμόν ένώπιον τού συμβολαιογράφου Πατρ' ην κ. Αθηνόδωρου Σωτηριάδου τ' ό διά τ' ης από 23 Ιανουαρίου 1889 έκθέσεώς μου κατασχεθέν και άκριβ' ης περιγραφόμενον ακίνητον ένυπόθηκον κτήμα, άνήκει εις τήν κατοχήν και κυριότητα τού όραγ' ητου Αριστείδου Καρβελά κατοίκου Πατρ' ην και δυνάμει τ' ης από 6 τού μηνός Ιουλίου τού έτους 1879 έθ' όδομηκαστού ένάτου ύπ' αριθμόν 35333 Συμβολαίου τού συμβολαιογράφου Πατρ' ην Νικόλαου Ωμοπούλου, κηρυχθέντος έκτελεστού ύπό τού ένταύθα συμβολαιογράφου Κ. Χρηστοπούλου τ' ης έπιστεύσει τού Θεμιστοκλέους Καλογεράκη κατοίκου Πατρ' ην, και παραγγελία τού Δικηγόρου κ. Νικολάου Α. Βαχατώρη πληρεξουσίου τού άνω τέρω Θ. Καλογεράκη, πρ' ός πληρωμήν τ' ης άπιστήσεως δραχμ' ην 3,600 τριών χιλιάδων έξακοσίων μετά των τόκων αύτων πρ' ός 10 000 επίσ' ηως, ήτοι από 7 Ιουλίου 1888 και των επίταγ' ην δραχμ' ην όκτώ έντάκως, και των έξόδων τ' ης έκτελέσεως. Ητοι μία άνώγειος οικία μετά τού ύπ' αύτήν έργαστηρίου τ' ης και μετά τού οικόπεδου τ' ης και περιοχ' ης τ' ης και λοιπών παρακαλουθημάτων τ' ης καιμένη εις τήν θέσιν «Μαρκάτου» τετράγωνον Κ. Πρόσαντες Βλατερ' ης τ' ης κάτω πόλεως Πατρ' ην, συνορεύουσα άνατολικ' ης με έργαστήριον τού Θεοδώρου Ζαχαριανοπούλου, δυτικ' ης με έργαστήριον των κληρονόμων Αντωνίου Αντωνοπούλου ή Καραχάλιου μεσημβριν' ης με οικόπεδον πρ' όν τ' ης μον' ης Ταξιάρχ' ην και ν' υν τού ίδιου όφειλέτου, και άρκτικ' ης με έδδ' ην «Έρμου».

(Άπολουθεί)